

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Velemanem ve věci žalobkyně **Ing. arch. J. Ž.**, narozené dne bytem proti žalované **1) České republice - Ministerstvu zdravotnictví**, se sídlem v Praze 2, Palackého náměstí 4, **2) Obci Čeladné**, se sídlem Čeladná 1, zastoupené JUDr. Lubomírem Poláchem, advokátem se sídlem ve Frýdku-Místku, Zámeckém náměstí 42, **3) Beskydskému rehabilitačnímu centru, spol. s r. o.**, IČO 25868951, se sídlem v Čeladné 42, zastoupené Mgr. Markétou Rájeckou, advokátkou se sídlem ve Frýdku-Místku, Zámeckém náměstí 42 a **4) Nemocnici ve Frýdku-Místku**, příspěvkové organizaci, se sídlem ve Frýdku-Místku, Elišky Krásnohorské 321, zastoupené Mgr. Radmilou Poločkovou Příbylovou, advokátkou se sídlem ve Frýdku-Místku, Novodvorské 667, **o náhradu újmy na zdraví a nemajetkové újmy ve výši 2 254 000 Kč s úroky z prodlení takto:**

- I Řízení o návrhu na ustanovení zástupce žalobkyni se zastavuje pro překážku věci rozhodnuté.
- II Zamítá se žaloba o zaplacení částky 2 254 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení za dobu od 28. 4. 1983 do zaplacení.
- III Žalobkyně je povinna zaplatit na nákladech řízení první žalované 600 Kč, k rukám zástupce druhé žalované 66 161 Kč, k rukám zástupce třetí žalované 64 033 Kč a k rukám zástupce čtvrté žalované 42 689 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala po žalovaných zaplacení ve výroku uvedené částky s odůvodněním, že jí byla dne 28. 4. 1983 v nemocnici v [REDAKCE] provedena operace MUDr. B. [REDAKCE] a MUDr. V. [REDAKCE] *non lege artis*. O kvalitě provedené operace vyjádřili pochybnost lékaři z Fakultní nemocnice Ostrava–Poruba poté, co v říjnu v roce 2005 podstoupila v tamní nemocnici chirurgickou operaci. Nechala si proto vypracovat znalecký posudek MUDr. Ph.Dr. Pavlem Čepickým, CSc. soudním znalcem, který jej vypracoval dne 3. 3. 2007.
2. První žalovaná ke své obraně vznesla námitku nedostatku pasivní věcné legitimace České republiky, neboť není právním nástupcem státní nemocnice v [REDAKCE]. Kromě toho vznesla námitku promlčení.
3. Druhá žalovaná ke své obraně uvedla, že v rámci privatizace získala do svého vlastnictví majetek státního podniku nemocnice [REDAKCE] Na Obec [REDAKCE] ale přešly pouze závazky, které byly zahrnuty v rámci privatizačního projektu a které existovaly ke dni převodu majetku z Fondu národního majetku na obec k datu 1. 10. 1995. Později na základě smlouvy o nájmu přenechala zdravotnické zařízení společnosti Agel s. r. o., následně Beskydskému rehabilitačnímu centru, které poté od druhé žalované majetek odkoupilo. Vznesla rovněž námitku promlčení.
4. Třetí žalovaná ke své obraně uvedla, že je soukromou společností, která vznikla zápisem do obchodního rejstříku v roce 2000. V době lékařského zákroku v roce 1983 jako právní subjekt neexistovala a nemůže proto nést přímou odpovědnost za jednání či úkony, které byly učiněny v roce 1983. Nadto ani ze zákona ani smluvně nepřevzal žádný závazek v souvislosti se žalobkyní, který by ho měl zavazovat v souvislosti se žalovanou částkou.
5. Čtvrtá žalovaná rovněž navrhla zamítnutí žaloby z důvodu nedostatku její pasivní věcné legitimace, přičemž poukázala na skutečnost, že v roce 1990 zanikl OÚNZ ve Frýdku–Místku jeho rozdělením na samostatné právní subjekty, přičemž jedním z těchto subjektů se stala i nemocnice s poliklinikou [REDAKCE] Dle delimitačního protokolu jednotlivé samostatné zdravotnické organizace přejaly veškerá práva a povinnosti z právních i protiprávních úkonů, které učinil OÚNZ Frýdek–Místek do 30. 6. 1990 v rozsahu, ve kterém se jich týkají. Kromě toho taktéž vznesla námitku promlčení.
6. Nejprve se soud zabýval návrhem žalobkyně na ustanovení zástupce z řad advokátů a žádostí o odročení jednání. Jak vyplývá ze spisu, o požadavcích žalobkyně na ustanovení zástupce bylo soudy všech tří stupňů opakovaně rozhodováno, přičemž žalobkyni poté, co bylo zjištěno, že institut bezplatného zástupce žalobkyně zjevně zneužívá, již další zástupce ustanoven nebyl a o věci tak bylo pravomocně rozhodnuto. V novém návrhu na ustanovení zástupce žalobkyně žádnou změnu poměrů netvrdila, tudíž soud řízení o tomto návrhu pro překážku věci rozhodnuté zastavil. Soud nevyhověl ani žádosti žalobkyně o odročení jednání, neboť z ní není zřejmé, jaké konkrétní zdravotní omezení žalobkyni v účasti u jednání brání. Samotné potvrzení, že stav žalobkyně odpovídá pracovní neschopnosti nic nevyovídá o tom, že by zdravotní stav žalobkyně znemožňoval kupř. chůzi, cestování dopravním prostředkem, sezení či mluvení. S ohledem na kverulatorní rysy žalobkyně projevující se v průběhu celého řízení tudíž vyhodnotil soud tuto žádost pouze jako obstrukční pokus o prodloužení řízení.
7. Z delimitačního protokolu ze dne 23. 10. 1990 rady ONV ve Frýdku–Místku soud zjistil, že účastníky delimitace jsou 1) OÚNZ Frýdek–Místek, 2) Nemocnice s poliklinikou Frýdek–Místek, 3) Nemocnice s poliklinikou Třinec, 4) Nemocnice s poliklinikou Čeladná, 5) ZÚNZ Třinec, 6) Okresní hygienická stanice Frýdek–Místek, 7) Lékařenská služba Frýdek–Místek, 8) OLÚ TRN Jablůnkov, 9) DLRN Metylovice. Delimitace se provádí ke dni 1. 7. 1990, přičemž se tak činí se zánikem OÚNZ ve Frýdku–Místku jeho rozdělením na samostatné právní subjekty. Z článku XIV. nazvaného delimitace práv a povinností vyplývá, že jednotlivé samostatné zdravotnické organizace přejímají veškerá práva a povinnosti z právních úkonů, které učinil OÚNZ Frýdek–Místek do 30. 6.

1990 v rozsahu, ve kterém se jich týkají, jakož i z právních úkonů, které učinily jako začleněná zařízení jménem OÚNZ Frýdek-Místek do 30. 6. 1990 pokud tento protokol nebo jiný právní akt nestanoví jinak. V bodě 3 téhož článku se uvádí, že práva a povinnosti z protiprávních úkonů přecházejí v rozsahu, ve kterém se jich týkají na jednotlivé zdravotnické organizace.

8. Ze smlouvy o bezúplatném převodu majetku do vlastnictví obce uzavřené dle zákona 92/1991 Sb. vyplývá, že převádějícím je Fond národního majetku České republiky, přejímajícím je obec [REDAKCE]. Podkladem pro uzavření smlouvy je aktualizovaný privatizační projekt státního podniku nemocnice [REDAKCE], rozhodnutí o privatizaci vydaného Ministerstvem pro správu národního majetku a jeho privatizaci a rozhodnutí zakladatele obce [REDAKCE] po převodu privatizovaného majetku na Fond národního majetku. Privatizovaný majetek byl převeden do majetku obce se všemi právy a povinnostmi, které se k němu vztahují. Podle článku VII. na přejímacího přecházejí dnem účinnosti této smlouvy spolu s movitým a nemovitým majetkem veškerá práva, závazky a pohledávky vyplývající z předmětu činnosti v oblastech obchodních, občanskoprávních, správních a pracovněprávních. S vlastnickým právem k privatizovanému majetku přecházejí i jiná práva a závazky související s privatizovaným majetkem. Přejímající je povinen bez zbytečného odkladu oznámit věřitelům převzetí závazku. Přechod pohledávek se řídí jinak právní úpravou postoupení pohledávky podle občanského zákoníku. Smlouva je datována 1. října 1995.

9. Ze smlouvy o nájmu nestátního zdravotnického zařízení nemocnice [REDAKCE] uzavřené mezi pronajímatelem obcí [REDAKCE] a nájemcem Agel spol. s r. o. se sídlem Třinec – Podlesí, ze smlouvy o prodeji části podniku uzavřené mezi Agel spol. s r. o. a kupujícím Beskydským rehabilitačním centrem a z dohody o zrušení smlouvy o nájmu mezi obcí [REDAKCE], Agel spol. s r. o., a Beskydským rehabilitačním centrem spol. s r. o. jako nájemcem soud zjistil, že majetek tvořící nemocnici v [REDAKCE] byl nejprve pronajat nájemci společnosti Agel, která prodala část svého podniku Beskydskému rehabilitačnímu centru, který tak vstoupil, co se týče nájemního vztahu do práv a povinností společnosti Agel. S těmito subjekty následně obec [REDAKCE] nájemní vztah ukončila.

10. Podle sdělení druhé a třetí žalované od roku 2003 hospodařilo s majetkem obce Beskydské rehabilitační centrum na základě další nájemní smlouvy, kterou ovšem nemají k dispozici.

11. Z kupní smlouvy uzavřené dne 20. 12. 2013 mezi prodávajícím obcí [REDAKCE] a kupujícím Beskydským rehabilitačním centrem spol. s r. o. se zjišťuje, že smluvní strany prohlásily, že spolu dne 19. 12. 2003 uzavřely smlouvu o finančním leasingu, jejímž předmětem jsou mimo jiné nemovitosti blíže specifikované v článku 1 této smlouvy, které prodávající jakožto pronajímatel přenechal do dočasného užívání kupujícímu jakožto nájemci, a to na dobu deseti let ode dne podpisu protokolu o předání a převzetí předmětu leasingu s cílem po skončení sjednané doby nájmu převést vlastnictví k těmto věcem na kupujícího jakožto nájemce. Jelikož protokol o předání a převzetí předmětu leasingu byl podepsán oběma smluvními stranami 19. 12. 2003 a sjednaná doba nájmu tak dle výše specifikované smlouvy skončila 19. 12. 2013, dohodly se smluvní strany, že uzavřou tuto kupní smlouvu. V bodě 3 prodávající touto kupní smlouvu prodává kupujícímu do jeho výlučného vlastnictví předmět koupě specifikovaný v článku 1 smlouvy a kupující předmět koupě za sjednanou kupní cenu kupuje.

12. Z provedeného dokazování soud zjistil, že právním nástupcem původního Okresního ústavu národního zdraví Frýdek-Místek, do kterého patřila i nemocnice v [REDAKCE], byl samostatný právní subjekt – státní organizace [REDAKCE]. Ta byla v rámci takzvané velké privatizace Fondem národního majetku bezúplatně převedena na obec [REDAKCE] a to se všemi právy a povinnostmi, jakož i veškerými závazky, týkajícími se právních i protiprávních úkonů, plynoucích z činnosti nemocnice v [REDAKCE]. Obcí byly poté nemovitosti sloužící k provozování nemocnice pronajaty soukromým subjektům jako společnosti Agel, či třetí žalované. V roce 2013 byly nemovitosti kupní smlouvou převedeny na třetí žalovanou. Z provedeného dokazování vyplývá, že

zatímco obec nabyla majetek včetně práv a povinností, jakož i závazků z právních i protiprávních úkonů, dále již zcizila pouze nemovitý majetek, protože zůstala pasivně legitimovaná, pokud jde o eventuální protiprávní úkony právního předchůdce nemocnice v [REDAKCE] - Okresního ústavu národního zdraví Frýdek-Místek. Rubem této pasivní legitimace druhé žalované je skutečnost, že ostatní žalovaní v tomto sporu pasivně legitimováni nejsou, neboť závazky z protiprávních úkonů bývalého OÚNZ Frýdek-Místek na ně nikdy nepřešly, protože žaloba musí být ve vztahu k žalovaným 1, 3 a 4 bez dalšího zamítnuta.

13. Zatímco z příslušných listin je zjevné, že žalovaní 1, 3 a 4 nejsou pasivně věcně legitimováni, neboť se nikdy nestali nositeli práv a povinností, o které se v tomto řízení jedná, jiná je situace v případě druhé žalované, která tímto nositelem práv a povinností je. Soud se proto zabýval námitkou promlčení žalovaného nároku a dospěl k závěru, že tato námitka je důvodná.

14. Dle ust. § 106 odst. 1 obč. zák. platí, že právo na náhradu škody se promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá.

15. Jak plyne již ze samotných žalobních tvrzení, k protiprávnímu jednání mělo dojít v roce 1983 při operaci provedené v nemocnici v [REDAKCE] dne 28. 4. 1983. Žalobkyně se o postupu *non lege artis* mohla dozvědět nejpozději dne 3. 3. 2007, kdy byl vypracován na její žádost znalecký posudek MUDr. Ph.Dr. Pavla Čepického, CSc. Jelikož žalobu žalobkyně podala u zdejšího soudu až dne 8. 4. 2011, je zřejmé, že tak učinila až po uplynutí dvouleté subjektivní promlčecí doby ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 obč. zák. a proto i ve vztahu ke druhé žalované musel soud žalobu zamítnout.

16. O nákladech řízení rozhodl soud dle úspěchu ve věci podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a tyto jsou tvořeny v případě první žalované dvěma paušálními náhradami hotových výdajů za dva úkony právní služby (vyjádření k žalobě a účast u jednání soudu) dle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. ve výši **600 Kč**, v případě druhé žalované se jedná o odměnu advokáta ve výši 17 340 Kč za jeden úkon právní služby podle § 9 odst. 1 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu v rozsahu tří úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu, účast u jednání), paušální náhradu hotových výloh po 300 Kč za tři úkony, cestovné ve výši 2 128 Kč (sestavující se z náhrady za promeškaný čas 1210 Kč a cestovného 918 Kč) a DPH, celkem tedy **66 161 Kč**, v případě třetí žalované se jedná o odměnu advokáta ve výši 17 340 Kč za jeden úkon právní služby podle § 9 odst. 1 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu v rozsahu tří úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu, účast u jednání), paušální náhradu hotových výloh po 300 Kč za tři úkony, celkem **64 033 Kč** a v případě čtvrté žalované se jedná o odměnu advokáta ve výši 17 340 Kč za jeden úkon právní služby podle § 9 odst. 1 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu v rozsahu dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu), paušální náhradu hotových výloh po 300 Kč za dva úkony a DPH, celkem tedy **42 689 Kč**.

Poučení:

Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 do patnácti dnů od jeho doručení.

V Praze dne 5. ledna 2018

JUDr. Petr Veleman v. r.

soudce